

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 9T/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618010122
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8618010122.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v trestnej veci obž. T. W., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 27.06.2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

T. kočiš, nar. XX.XX.XXXX v L., K. republika,
trvale bytom X. XXX, okr. U. B. P.

sa uznáva za vinného, že

v čase od 15.00 hod. dňa 21.6.2017 do 05.30 hod. dňa 22.6.2017 neoprávnene vnikol na oplotený dvor rodinného domu v obci P.č. XX, okr. U., kde nezisteným spôsobom otvoril kapotu motorového vozidla zn. Škoda 1U evidenčného čísla Xa po odmontovaní krytu vzduchového filtra, prerezaní gumených hadičiek od vyrovnávacej nádržky a AC pumpy, následne z benzínovej nádrže odcudzil benzín.

teda

neoprávnené vnikol do obydlia iného a prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

čím spáchal

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Tr. zákona.

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

Dňa 24.04.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku na tunajší súd obžalobu na obvineného T. W. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že - v čase od 15.00 hod. dňa 21.6.2017 do 05,30 hod. dňa 22.6.2017 neoprávnene vnikol na oplotený dvor rodinného domu v obci W. č. XX, okr. Svidník, kde nezisteným spôsobom otvoril kapotu motorového vozidla zn. Škoda XXX L, evidenčného čísla U a po odmontovaní krytu vzduchového filtra, prerezaní gumených hadičiek od vyrovnávacej nádržky a AC pumpy, následne z benzínovej nádrže odcudzil 15 l benzínu, čím majiteľovi P. W. spôsobil škodu krádežou škodu vo výške 20.- € a poškodením gumových hadičiek škodu vo výške 15.- €.

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie konané dňa 27.06.2018 nedostavil. Písomným podaním zo dňa 20.06.2018 výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti. Súd tak podľa § 252 ods. 2 a 3 Tr. poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom poškodeného P. W., prečítaním zápisníc o výpovediach obžalovaného a svedkov X. X., W. Y., T. Y. C., Y. J. a T. X., znaleckými posudkami Kriminalistického a expertízneho ústavu a listinnými dôkazmi a to: zápisnicou o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, správou probačného a mediačného úradníka, reportom o trase z elektronického monitoringu, informatívnou kópiou z mapy a výpismi z katastra nehnuteľností, evidenčnou kartou vozidla, trestnými rozkazmi, cenníkom palív, odpisom z registra trestov obžalovaného, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov, správou ÚVV a ÚVTOS, správami obce Kalnište a obce Bystrany, správou ÚPSVaR a správou Sociálnej poisťovne.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že k skutku sa nepriznáva a nevie, ako sa dostala jeho DNA na hadičku v aute p. W.. N. ale o jeho suseda, ktorému pomáhal a p. W. viackrát prelieval benzín zo svojho kanistra do kosačky obžalovaného.

Poškodený na hlavnom pojednávaní vypovedal, že už poobede si všimol pootvorenú kapotu na aute, ktorú zavrel. Večer okolo pol jednej, keď zhasol svetlo, počul štekot psa, ako keby niekto čakal, kedy zhasne. Pes ale asi po 10 zaštekaniach prestal. Ráno okolo pol šiestej-šiestej opäť videl pootvorenú kapotu, otvoril ju a videl vybratý vzduchový filter a poprerezávané hadičky a volal políciu. Hadičky sa potom našli, niektoré pri aute a jedna sa našla na druhej strane cesty. Poškodený poprel, že by niekedy umožnil obžalovanému prístup do jeho auta, vzhľadom na to, že poškodený je vyučený automechanik, opravy auta si vykonával sám a nepotreboval na to obžalovaného. Poškodený ďalej vypovedal, že obžalovaný je jeho bezprostredný sused, majú spolu spoločný plot, cez ktorý vedie bránka. Bránka je zatvorená a zabezpečená zariadením (tyčkou) zo strany poškodeného, pretože je to jeho plot a aj bránka. Poškodený pripustil, že cez bránku prechádzal aj obžalovaný, nevadilo to poškodenému, no súčasne uviedol, že nemal žiadnu dohodu s obžalovaným, že ten môže kedykoľvek prísť na jeho pozemok. Poškodený konštatoval, že v minulosti mu obžalovaný raz alebo dvakrát pomáhal pri kosení trávy, no väčšinou ak niečo potreboval, komunikoval s otcom alebo bratom obžalovaného a taktiež ak prelieval niekedy benzín do kosačky, tak to dával najmä otcovi obžalovaného, obžalovanému nie. Poškodený taktiež uviedol, že jeho pozemok je celý oplotený, že od bránky medzi pozemkami to bolo asi 50 m k jeho autu a že v čase od 21.6.2017 večer do 22.6.2017 ráno u poškodeného nebol obžalovaný na návšteve.

Svedok X. X. v prípravnom konaní vypovedal, že 21.06.2017 k ním prišiel asi o 19.00 hod. obžalovaný, ktorému svedok nalial asi 2 poldeci slivovice a obžalovaný sa rozprával s jeho synom O., ktorý prišiel z Anglicka. Potom asi o 22.00 išli všetci traja do baru "U Chlisty", no keďže bolo zatvorené, išiel svedok so synom domov s tým, že obžalovaný mal ísť tiež domov, no či išiel, to svedok nevie, pretože nešiel ich smerom. Obžalovaný bol v podnapitom stave, no kde pil, to svedok nevie, lebo u neho vypil len 2 poldeci.

Svedkyňa W. Y. v prípravnom konaní vypovedala, že pracuje ako čašníčka v bare "U Chlisty", kde 21.06.2017 asi o 16.00 hod prišiel obžalovaný, pri bare vypil jedno 10° pivo a okolo 17.30 hod odchádzal preč, iné osoby v bare neboli. Svedkyňa taktiež vypovedala, že ešte pred tým no v ten istý deň obžalovaný videl, ako svedkyňa vyhadzuje 5 litrovú umelohmotnú nádobu, v ktorej bola predtým čistiaca látka na podlahu a požiadal ju, aby ju nevyhadzovala, že ju potrebuje. Túto nádobu si obžalovaný odniesol domov a vrátil sa do baru.

Svedok T. Y. C. v prípravnom konaní vypovedal, že o krádeži benzínu, ku ktorej došlo, nevie nič a že jeho syn ml. C. C. sa v tom čase doma nenachádzal. Svedok vypovedal, že obžalovaný k ním chodí na dvor, nevie ale prečo, pričom ho viackrát upozorňoval, aby tam nechodil, pretože vie, že obžalovaný je monitorovaný náramkom a nechce mať problémy.

Svedok Y. J. v prípravnom konaní vypovedal, že o krádeži benzínu nemá žiadnu vedomosť, dozvedel sa o nej od spoluobčanov nasledujúci deň. Obžalovaného pozná, občas za ním zájde, no o krádeži mu obžalovaný povedal len to, že susedovi ukradli benzín a že za ním boli policajti. Svedok bol v čase skutku doma, čo mu môžu potvrdiť jeho priateľka T. X. a jeho mama. Svedkyňa T. X. potvrdila, že zo dňa 21.06.2017 na 22.06.2017 bola u svojho priateľa Y. J. aj s jeho mamou a Y. nikam a to ani v nočnej dobe neodišiel.

Zo znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu súd zistil, že po skutku boli zabezpečené daktyloskopické stopy na motorovom vozidle a taktiež stopa DNA na gumenej hadičke. Daktyloskopické stopy boli neupotrebitelné ku skúmaniu, no stopa DNA áno, pričom DNA analýzou bolo dokázané, že pôvodcom biologického materiálu zaisteného na povrchu gumenej hadičky bol obžalovaný. Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie (náčrtok na č.l. 85) súd zistil, že gumená hadička, na ktorej sa našli stopy DNA, sa nachádzala na druhej strane cesty pred domom poškodeného.

Z porovnania Reportu o trase elektronického monitoringu obžalovaného a katastrálnej mapy súd zistil, že obžalovaný sa v čase od 21.06.2017 od 21.00 hod. do 22.06.2017 do 05.00 hod. pohyboval aj po pozemku poškodeného.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a na ich podklade má za preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Objektom prečinu porušovania domovej slobody je domová sloboda zaručená Ústavou SR. V zmysle § 122 ods. 5 Tr. zákona trestný čin je spáchaný v bydlí, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacim, ak sú ako súčasť obydlia uzavreté. Domom iného sa rozumie nielen bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky ostatné uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu, ako sú pivnica, povala, ďalšie vedľajšie miestnosti, uzavretý dvor a príľahlá ohradená záhrada, vrátane objektov, ktoré sa tu nachádzajú, ako aj ohradené príľahlé hospodárske priestory a budovy.

Zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody usvedčuje obžalovaného Report o trase zaznamenatej v súvislosti s jeho elektronickým monitorovaním. Jeho porovnaním s katastrálnou mapou súd zistil, že v čase od 21.06.2017 od 21.00 hod. do 22.06.2017 do 05.00 hod. sa obžalovaný pohyboval aj po pozemku poškodeného príľahlému k jeho bydlíu (rodinnému domu), ktorý je aj podľa výpovede poškodeného ale aj podľa zápisnice o obhliadke miesta činu celý ohradený. Aj keď sa v plote, ktorý vedie medzi pozemkom obžalovaného a poškodeného, nachádza bránka, tá je podľa výpovede poškodeného zabezpečená zariadením (tyčkou) na strane poškodeného, a tak je možné konštatovať,

že pozemok patriaci k obydlíu poškodeného je ako súčasť obydlia uzavretý. Na tom nič nemení výpoveď poškodeného, že poškodený nemal problém s tým, ak bránku využíval aj obžalovaný, pretože poškodený vypovedal aj to, že nemal s obžalovaným žiadnu dohodu o tom, že obžalovaný môže kedykoľvek na jeho pozemok prísť. Poškodený taktiež vypovedal, že obžalovaný v čase od 21.6.2017 večer do 22.6.2017 ráno nebol u nich na návšteve, a teda ak monitoring obžalovaného zaznamenal jeho pohyb po pozemku poškodeného v uvedenom čase, obžalovaný tam bol evidentne bez vedomosti a aj bez súhlasu poškodeného. Obžalovaný konal ako trestne zodpovedný páchatel' (subjekt trestného činu) v priamom úmysle (vedel, že ide na pozemok suseda - poškodeného a aj tam ísť chcel), čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona. Navyše svedok T. Y. C. vypovedal, že obžalovaný chodí na dvor aj k nemu, pričom ho viackrát upozorňoval, aby tam nechodil. Aj keď toto konanie nie je predmetom skutku a nepreukazuje ani spáchanie trestného činu obžalovaným, svedčí o ľahostajnom postoji obžalovaného k rešpektovaniu súkromia a domovej slobody iných osôb. O tom svedčí aj skutočnosť, že to nie je jeho prvé odsúdenie za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona, keď za rovnaký prečin už bol odsúdený aj trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/111/2014 zo dňa 10.11.2014 právoplatným 27.11.2014.

Z vykonaného dokazovania je možné dospieť k záveru, že obžalovaný sa okrem prečinu porušovania domovej slobody dopustil aj prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ T. zákona a teda, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním. Krádež sa týkala benzínu z motorového vozidla poškodeného nachádzajúceho sa v čase skutku pred domom (na pozemku) poškodeného a to vlámaním (otvorením kapoty nezisteným spôsobom, odmontovaním krytu vzduchového filtra a prerezaním gumených hadičiek od vyrovnávacej nádržky a AC pumpy). Aj keď aj zo skutkovej vety vyplýva, že k otvoreniu kapoty došlo nezisteným spôsobom, z výpovede poškodeného je zrejmé, že poškodený kapotu zavrel, a teda muselo dôjsť k jej otvoreniu vlámaním (podľa § 122 ods. 4 Tr. zákona vlámaním je vniknutie do uzavretého priestoru nedovolaným prekonaním uzamknutia alebo prekonanie inej zabezpečovacej prekážky nielen použitím sily ale aj ľst'ou). Nakoniec aj fyzické násilie bolo nepochybne použité na prerezanie gumených hadičiek.

O tom, že uvedeného konania (krádeže) sa dopustil obžalovaný, svedčí viacero dôkazov. V prvom rade, ako je už aj vyššie konštatované, z Reportu o trase zaznamenatej v súvislosti s elektronickým monitorovaním obžalovaného bolo preukázané, že v čase, keď došlo ku krádeži (zo dňa 21.06.2017 na deň 22.06.2017), sa obžalovaný nachádzal na pozemku poškodeného a to bez jeho vedomosti. Aj keď je pravdou, že monitorovacie zariadenie nezaznamenalo pohyb obžalovaného presne na mieste, kde sa nachádzalo zaparkované motorové vozidlo poškodeného, zo správy probačného a mediačného úradníka zo dňa 04.07.2017 (ale aj zo samotného Reportu o trase) vyplýva, že v priebehu večera a noci z 21.06.2017 na 22.06.2017 došlo k viacerým výpadkom signálu medzi OIZ (osobným identifikačným zariadením) a zariadením (jeden výpadok dokonca v trvaní 2 hodiny 28 minút a 5 sekúnd). Probačný a mediačný úradník konštatoval, že do povinnej zóny je zakreslená aj časť susediacich pozemkov. Z porovnania mapy zakreslenej na reporte o trase (vyznačenej povinnej monitorovacej zóny) a leteckého pohľadu na pozemok poškodeného so zakreslením miesta motorového vozidla, ktorý je súčasťou fotodokumentácie z miesta činu (čomu svedčí aj ďalšia fotodokumentácia, napr. fotografie 4 a 6 na č.l. 79), súd zistil, že motorové vozidlo poškodeného sa nachádzalo mimo povinnú monitorovaciu zónu. Pohyb obžalovaného bol pritom monitorovaný v časových intervaloch, o čom svedčí vyznačenie bodov jeho pohybu v Reporte o trase a nie súvislých čiar znázorňujúcich presnú trajektóriu jeho pohybu. Ak je jasne zaznamenané, že sa obžalovaný nachádzal v čase, keď došlo k vlámaniu do motorového vozidla poškodeného (medzi večerom 21.06.2017 do rána 22.06.2017) na oplotenom pozemku poškodeného len pár metrov od motorového vozidla, nie je vylúčené, že tých pár metrov k motorovému vozidlu prešiel tak, že jeho pohyb nebol zaznamenaný v Reporte o trase (prechod pár metrov mohlo trvať len niekoľko sekúnd), dostal sa mimo monitorovaciu zónu (k motorovému vozidlu) a jeho pohyb v dôsledku výpadku signálu nebol monitorovaný. Aj keď Report o trase jednoznačne nepreukazuje, že sa obžalovaný nachádzal pri motorovom vozidle poškodeného, jednoznačne nepreukazuje ani to, že pri ňom nebol. Nepochybne ale preukazuje, že sa obžalovaný nachádzal už na oplotenom pozemku poškodeného niekoľko metrov od predmetného motorového vozidla a že motorové vozidlo bolo mimo monitorovaciu zónu.

Ďalším dôkazom svedčiacim o vine obžalovaného je zaistený biologický materiál (DNA) na povrchu gumenej hadičky od AC pumpy do karburátora. Tento dôkaz bol nájdený niekoľko metrov pred vstupnou bránou na dvor poškodeného (na druhej strane cesty), pričom bolo dokázané, že pôvodcom biologického

materiálu je obžalovaný. Poškodený vo svojej výpovedi jednoznačne vylúčil, že by mal obžalovaný niekedy prístup pod kapotu jeho motorového vozidla a teda bolo vylúčené, aby sa biologický materiál obžalovaného dostal na gumenú hadičku od AC pumpy (ktorá sa nachádzala pod kapotou) pred skutkom. Obžalovaný v odpore proti trestnému rozkazu uviedol, že jeho DNA sa tam mohla dostať kedykoľvek, keďže s poškodeným často opravovali autá vrátane vozidla poškodeného. Toto tvrdenie ale výslovne odmietol poškodený tvrdením, že on si ako automechanik opravoval auto sám a obžalovaný prístup pod jeho kapotu nikdy nemal. Ak obžalovaný nemal možnosť zanechať biologický materiál na gumenej hadičke od AC pumpy pred skutkom, mohol tak urobiť jedine počas skutku alebo po skutku. Časť gumenej hadičky s biologickým materiálom obžalovaného bola objavená oproti hlavnej vchodovej bráne vo vzdialenosti 6 metrov, teda vo vzdialenosti, kde mohla byť aj dohodená (ide o hadičku dĺžky 0,17cm) od brány z pozemku poškodeného. Ak tam bola odhodaná prípadne inak zanechaná páchatelom a ostatné časti boli nájdené pri aute, je možné predpokladať, že tak páchatel urobil v úmysle zbaviť sa stôp na tejto hadičke. Obhajoba v záverečnej reči poukázala na to, že hadička sa nenašla na pozemku poškodeného, avšak nepredostrela žiadnu inú verziu, ako sa mohol biologický materiál obžalovaného dostať na túto hadičku. Ak by sa tak malo stať až po skutku (v čase, keď hadička bola už v tráve za plotom), tak je potrebné uviesť, že aj táto hadička bola nájdená v priestore, ktorý sa taktiež nachádza mimo monitorovacej zóny obžalovaného.

Záver o vine obžalovaného z prečinu krádeže len dopĺňa výpoveď svedkyne W. Y., podľa ktorej si v deň, keď došlo ku krádeži ale ešte v čase pred krádežou od nej obžalovaný vypýtal 5 litrovú umelohmotnú nádobu z dôvodu, že ju potrebuje a následne si ju odniesol domov.

Z vyššie uvedených dôkazov mal súd za dostatočne preukázané, že obžalovaný sa dopustil aj prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Obžalovaný pritom ako trestne zodpovedný páchatel aj v tomto prípade konal v priamom úmysle.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní ale nebolo dostatočne preukázaná výška škody, ktorú mal obžalovaný svojim konaním spôsobiť. Nebolo preukázané koľko benzínu mal obžalovaný poškodenému ukradnúť. Aj napriek tomu, že bol na hlavnom pojednávaní vykonávaný výsluch poškodeného, strany (ani prokurátor a ani obhajoba, ktorá v záverečnej reči poukázala na nízku spôsobenú škodu) poškodenému nepoložili otázky týkajúce sa výšky škody a nenavrhli ani iné dôkazy, ktoré by výšku škody mali preukazovať. Súd v tom smere nezasahoval do kontradiktórneho procesu aj s ohľadom na to, že poškodený si nárok na náhradu škody v adhéznom konaní neuplatnil a pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona výška škody nie je znakom skutkovej podstaty. Nakoniec pokiaľ ide o výšku škody, ktorá mala byť spôsobená poškodením gumových hadičiek, tak z obsahu vyšetrovacieho spisu nebolo zrejmé, ako dospela obžaloba k sume 15,- eur za poškodené hadičky (ako bolo uvedené v obžalobe). Pri škode spôsobenej na veciach je potrebné zistiť hodnotu veci v prvom rade z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva (§ 126 ods. 1 Tr. zákona). Žiaden takýto dôkaz ale v prípravnom konaní vykonaný nebol. Z uvedených dôvodov súd vypustil časť týkajúcu sa výšky spôsobenej škody zo skutkovej vety.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatela, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil 2 priťažujúce okolnosti. Priťažujúcou okolnosťou bolo to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona) a to prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona a súčasne v jednočinnom súbehu aj prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Obžalovaný bol naposledy odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/111/2014 zo dňa 10.11.2014 právoplatným 27.11.2014.

Trestná sadzba za oba spáchané prečiny je až na 2 roky odňatia slobody a súd v súlade s § 41 ods. 1 Tr. zákona ukladal trest úhrnný (pretože ho ukladal za 2 trestné činy v jednočinnom súbehu). Vzhľadom na prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi (2:0) súd pri ukladaní trestu v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona vychádzal z trestnej sadzby 8 mesiacov až 2 roky (dolná hranica sa zvýšila o 8 mesiacov ako 1/3 z 24 mesiacov, t.j. rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby).

Trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov súd považoval za primeraný okolnostiam prípadu ako aj pomerom osoby obžalovaného. Tento trest je pri dolnej hranici trestnej sadzby, čo súd považoval za dostatočné aj s ohľadom na to, že uložil trest odňatia slobody nepodmienečne, a teda obžalovaný bude nútený tento trest vykonať, čím na neho bude výchovne pôsobiť aj samotný výkon trestu. Súd neuložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože musel zohľadniť aj to, že u neho boli zistené hneď dve priťažujúce okolnosti a prihliadať musel aj na jeho predošlý život. Obžalovaný bol v minulosti 6x odsúdený a to za majetkovú trestnú činnosť (2x krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona), 2x za marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, 1x výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a naposledy za porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Taktiež má 5 záznamov v registri priestupkov. Ak obhajoba žiadala pri výmere trestu zohľadniť malú výšku spôsobenej škody ako aj vzťah medzi obžalovaným a poškodeným (ide o susedov, medzi ktorými nie sú podľa vyjadrenia poškodeného zlé vzťahy), tak s týmto sa súd nestotožnil. Ako už je vyššie uvedené, výšku škody súd nedokazoval (nech by sa preukázala akákoľvek škoda, nemalo by to vplyv na posúdenie konania obžalovaného a ani výšku trestu) a ani vzťah poškodeného a obžalovaného súd nevyhodnotil ako okolnosť v prospech obžalovaného. Naopak, skutočnosť, že poškodený je bezprostredný sused obžalovaného, svedčí o bezohľadnosti konania obžalovaného, keď bol schopný okradnúť človeka, ktorého poznal.

Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu z dôvodu, že sa opätovne dopustil toho istého úmyselného trestného činu (prečinu porušovania domovej slobody) a to počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a tak v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona obžalovanému nebolo možné uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu. Obžalovaný bol podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody 13.07.2015 rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp. zn. 1Pp/47/2015 so skúšobnou dobou na 3 roky, pričom trestných činov, ktoré sú predmetom tohto konania sa dopustil počas jej plynutia.

Obžalovaný v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (13.07.2015 bol podmienne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný prečin porušovania domovej slobody), a preto ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.